Dřínův Józa.

(Dokončení.)

Józa zakýval a mlčky loudal se dále.

"Jen si to lidičky, považte, počta Dřín mi zapomněl na vystřelek," vypravovala panímáma, jedva do světnice vběhla.

"Včera jsem koukal, že se ňák ztrácel," řekl výminkář, jenž pod pec skrčen, nahříval si záda.

"Inu dost si tu taky pobyl," sekaje kravám brambory dodal hospodář.

"Chodili jsme stejně za ženami — teď jsou tam obě — jak pak to asi s námi dopadne," a bezzubá, uzoučká ústa výminkářova se usmála.

"To člověk neví."

"Tomu mašinářovi dělá prý s holkou drahoty," zahovořila panímáma.

"Však on ví proč, kde pak my víme, co ma v truhlici, tak ty krejcárky skládal, může jich mít do vrchu, zasmál se hospodář.

"Kdyby byli nejedli," pravil dědeček.

Ještě ten týden byla toho plná vesnice, že Józa Dřín nechce Němce do baráku.

"Kus blázna" — říkali po vsi — "koho čeká?"

"I takovíhle ševcinkové naskládají peněz jako barouni."

Švec Mikula říkal: "Inu, je to počta Dřín, ten už má takovou hlavu, čert aby rozuměl. Nechce Němce do baráku — poručme mu, když nechce, ptejme se ho, proč. Pořád prý: Vždyť to, lidičky, nejde, mějte přece rozum, byla by to nepravost! Mám už taky leta, jde to, jde, a najednou v hlavě krk! a je po všem!

"U nebožky na hrobě vždycky jen říká; Tys mi to vevedla, matko, tys mi to vyvedla! po chalupách vypravovala hrobnice. —

Józa Dřín večer sedal sám. Manča leda do světnice zaběhla, sem tam poklidila, sebrala, čeho potřebovala, ale prchla. Večer stávala s milencem u branky, nebo se procházeli cestou pod kopečkem.

Tatík shasnuv, skrčil se vedle okna, zíral do světlé noci a pozorval dvě postavy, jež stále držely se za ruce nebo kolem těla....

Když se rozloučily, Manča vběhla k Březince, a tatík ponocoval dál. Neměl spaní.

"Co ta holka pořád dělá? v pátek po ránu ptal se podruhyně.

"Co dělá — to víte, co dělá!"

"Inu, když to možna není!"

"Pořád zvonite stejnou."

"Němec — nevěř!"

"Jen se vykrucujte, ještě nenakázal, že se mu nemůže věřit."

"Tu Hovorkovou také měl a nechal."

"Ještě dnes by všech deset olízal."

"Je to rána — je to rána!"

"I nenařkejte, nikdo vás nepohřbuje, dělate, jako byste táta neměl, tamhle moje Krystynka má Němce a jaké časy!"

"Inu, inu, když se tam dalo, jaká pomoc ale v tohle našem baráku byla by to ode mne nepravost!"

"Lidé se vám smějou."

"Vám by se taky smáli, kdyby to za vámi běhalo: Papíšto, papíšto a vic nic —"

"Ale mají se dobře, můžu spokojeně zavřít oči."

"Poslouchejte, tetka, co pak já už — ale jsou na to zákony, vždyť to není možná, v téhle vesnici a ve všech kolem dokola to nebylo," přitlumeným hlasem vykládal Dřín a hleděl tuze vážně.

"Jaká s vámi řeč — sama nad tím nespím."

"Poslouchejte — co říká — neptase se taky po mně?"

"I je samá litost — co má dělat! Má hodného člověka, a to je konec toma já zas rozumím!"

"Krve bych jí nacedil — ale tuhle nepravost."

V neděli odpoledne Dřín vydal se do Lukavic na faru.

Měl nedělní beranici, zelenavý šosák až na lýtka a vestu manžestrovou.

Když po úzké, udupané pěšině mezi poli vykračoval, pořád si rozkládal a chvílemi hlasitě vykoukal

"To jsou k nám hosti," vítal jej prošedivělý pan farář. "podívejme se, co pak nám nese Dřín! Snad mi něco páni z města nevzkazujíš?"

Dřín čepici držje v levici, pravačkou přihladil se šediny k uchu a rozpačitě odpověděl:

To ne, jednostpane, ale doma mám trápení."

"Snad než?"

"I dcera se mi pobláznila, chce se vdávat."

Pan farář se usmál.

"Už jsem se lekl, co se stálo! No bude kopulace, a vy si přece jednou trochu odpočinete."

Józa zdlouha přešlapoval.

"I jednostpane, jde mi to nějak do hlavy, proto jdu na poradu. Chodí za holkou mašinář z fabriky chlapík, má dvojku denně — ale je to Němeček."

"Dvojku denně — no, můžete mít radost."

Dřín otevřel oči naplno a dlaní rychle jezdil po strništi na bradě.

"Je Němeček jednostpane, Němeček z Lanova," řekl trpce se usmívaje. —

Farář klidně přikyvoval.

Dřín narovnával se v kříži a patře upjatě na farače, pravil ostřeji: "Je to, jednostpane, možná?"

"Proč by nebylo?"

"Inu, myslil jsem, že kolem dokola není Němec, u nás pradědek, dědek, táta, máma, bába všecko Čech! A pak ty děti — — Oni říkají dejce a gůte Lajt, ale nějak se mi to zdá nepravost."

"To jste měl, chudáku, zbytečné starosti," pan farář dobrácky se usmívaje, klepal mu na rameno, "to se tak nebere."

"Tak, tak —"

"Či snad není katolík?" náhle pruději ptal se ducnovní a líce mu zvážněla.

"I to snad bude, vždyť je z Lvova," slabě odpověděl Dřín a stál jako sklácen.

"No tak, když se chtějí a nic nepřekáží, ať jen přijdou — no, kdyby nebyl katolík, šlo by to hůře."

"A jak pak by, jednostpane, při oddavkách po vás říkal, když tu naši řeč neumí."

"I nedělejte si starosti," rozesmál se farář, "bude říkat, jak umí."

"Tak, tak — já myslil, že to není možná, že by to byla nepravost — bručel si Dřín a upjatě zíral k zemi Náhle políbiv kněží ruku, řekl: "Neračejí mně mít za zlé, Pánembohem a motal se z pokoje.

"S Pánembohem, s Pánebohem, to jste měl, chudáku, zbytečné starosti. No, přeju vám, že si přece jednou odpočinete!

Farář oknem díval se za ním. Józa se na dvorku zastavil, zíral do země, kývsl hlavou, učinil několik kroků zpět ke dveřím, ale pak mávnuv rukou, letěl se na silnici.

Pan farář odešel do kuchyně a pravil staré hospodyni; "Byl tady počta Dřín, ale nějak se mi nelíbí. Má se mu vdávat dcera ale starý jako by byl tuhle chycen — "a farář pohlédl se na čele

"Snad mu radost leze do hlavy — a ta žena mu taky umřela" umývajíc nádobí, podotkla hospodyně.

"Bude li to všecko dohromady — a je taky, chudák, starý!" dodával pan farář.

Tohoto večera Józa Dřínů opět tmavé světnice vyhlížel na nevěsty. Vida, že se Manča s milencem loučí, vyšel ze světnice do síně a čekal.

Když se do baráku vracela, vystoupil proti ní na zásep, až se zalekla.

"Nono — jestli psk holka, přece ještě tatu znáš?" ptal se rypavě, ale hlas jeho byl plný lítosti.

Manča majíc ruce svislé, bradu nader, neodpověděla.

"Inu, inu, už to bude tak, jaká pomoc, zapomněla. Ať si táta děla, co chce, starat se dost dlouho — jakáž pomoc!"

Manča ještě neodpovídala.

Dřín přešed kousek zaspí, opět se vrátil a ptal se vřele:

"Tak mi přece povéz, jak to povedete dál?"

"Co máme dělat? Já jiného ne on jinou taky ne, půjdem na ohlášky," odpověděla.

Starý opřel se levicí o stěnu.

"Na ohlášky — tak, tak! Inu, máš čtyřadvacet, nemá ti nikdo co poroučet — jaká pomoc!" a křečovitě se zasmál.

"Je s vámi těžka řeč! Přece si tatínku, pomyslete, že jste už starý, že tady dlouho nebudete, ale já zůstanu ve světě dál. Kdyby byla maminka, byio by jinoč, ale vy se děláte, jako byste byl rozum po zbyt!"

"Inu, inu, máš pravdu, nažejbrovál jsem se tím světem dost, je skoro čas, abych šel — rozum ze světa nemám, věř mi, holka, nemám Ale tak se mi přece ukaž proti světla, abych viděl, jsi-li má dcera nebo nejsi?" a vzav Manču za bradu obrátil jí líce protiměsíčnu Couvla, odvratila hlavu.

"Tak co — jak?" začal opět řezavě. —

"Děláte si ze mne blázny a jenom mne mučíte; jak se můžete ještě ptát?" plačtivě i hněvivě vyhrkla Manča.

"Tak přece — celý barák chceš přivést na ruby — inu, jaka pomoc! Ale počkej, slyšíš, třeba že jsem už starý, tu svatbu vám oslavím, zatr , ceně vám ji oslavím!"

Manča vletěla k Březince, ale otec dlouho ještě přecházel do zaspí

V pondělí ráno jel do Paky docela s požádcem.

Dojev na nádraží, před okresním spudem zastavil a čekal. Sotva se kancelářští páni sešli, hnal se dovnitř.

Co pak dneska tak naspěch?" ptal se ho tradovitý slah a který po vesnicích roznášíval obsílky.

"Mám co jednat!" Józa drsně odseki a hnal se k přednostovi.

Po malé chvíli vycházel zardělý a všecek se chvěje.

"Tak už to máte v pořádku?" ptal se ho sluha.

Józa se mu zableděl a dal se do síparého smíchu.

"Povídala mi včera holka, že nemám rozum, ale nemám, z toho světa nemám! Já Čech, táta Čech, dědek Čech, pradědek Čech, mámy všecky — teď chce Němce do našeho baráku a jde to, všecko jde na světě! Jděte se tam zeptat, ještě se člověku vysmějou!"

Vykřikuje jednotlivá slova, smál se, až se síparé rozkašlal. Šandu hodil na ramena, a trakař hrkal po dláždění.

"Bláznite, Dříne," volal za ním kluba, "kam pak jedete, vždyť jste eprve přijel!"

Józa ujížděl, jakoby ho honili.

"Ale ještě tam není — ještě tam není — přijde-li přec, já se na tu nepravost dívat nebudu!" kázal cestou.

Lidé hleděli udiveni, co se to dnes do starého dalo ....

Slunce planulo na bílé obloze sněhová kora se lesklá, a na stromech visely celé provazcl jíní z ranní mlhy.

Dřín jel již po pláni k lesu, zastavil, sundal šandu a třepaje pravicí, křičel: "Já to poslouchat nebudu, to ať si nikdo nemyslí — když nemám v baráku být doma, ať tam teda nejsem —"

A zase kolečko hvízdalo a hrkalo po tvrdých kořenech a zmrazkách

Toho pondělka Manča vrátila se do baráku až k deváté hodině.

"No, vy jste si dnes pobyla," vítala jí Březinka. "ani nedbáte, že tatínek j ště nepřejel. Už se mi skoro zdá, že má trochu pravdu, bůháte jako splašená!"

Manča vběhla do světnice — ale postel stála neodestlána.

"Inu, povídám, nevřátil se," bubnula stařena.

"Snad se mu, pro Krista Pána, něco nestalo?" zasténala Manča a vyletěla z baráku. Překlusavši celou ves dolů pustila se proti vodě; ptala se každého, koho viděla, ale počtu Dřína nikdo nespatřil.

Letěla ze vsi. Měsíc plál plným světlem, celý dolík tonul v modravé jeho záři, v níž sklánějíy se zachumelené chalupky a jemně se rýsovaly sněhem a jinín fasnaté větve stromů na zahradách a kolem řeky.

Doběhla až ke křížu, ale otce nepotkala.

Na pasece i na vztýčených stromech starého lesu jenjen jiskřilo; dole pod skloněnými, obtěžkanými větvemi bylo hluboké ticho, plné divných štínů.

Dále se Manča bála; stále se ohlížejíc, vracela se k baráku.....

V úterý k desáté hodině ranní zastavil se u Dřínova daráčku zástup lidí.

Ouhlířský krejčí Sejkora vzal naložený, širokým pytlem pokrytý trakař, vedle něhož kráčel panský hajný. —

Z baráku vyletěla Marča jako vyjevena.

"Tuhle vám vezeme tatínka, je chuďas jako roubík; hajný ho našel pod smrkem, klečel a uvázanou šandu měl kolem krku!

Navsí proniknul úpěnlivý pláč.

Krejčí Sejkora vzal mrtvého Dřínova Joza a jako chlapce nesl jej do baráčku. Výminkář Vích vzlykaje až se mu brada třásla, klusal za nim. —

"Pro Ježíše Krista, tatínku, snad snad jste to neudělal k vůli mně?" nad ložem křečela Manča.

"Bože, Bože, kdyby to viděla nebožka," skuhrala Březinka.

V síni i na zápi stály zástupy lidí. —

"Inu, prachsajraj, kdo by si byl tohle pomyslil! Zrovna jsem mu dodělal nové boty, vždycky přel vánocemi si na ně přivezl a zaplatil hned. Co ho to, lidičky, napadlo, co ho to napadlo!" vypravoval švec Mikula a modrým šátkem utíral si velké slzy, jež se mu ve hlubokých vráskách koulely.

"A já mu dočila tenhle pár košil, taky-si je napřed zaplatil," vzlykajíc, povídala kulhavá švadlena Filcmeua a tlukouc berličkou, drala se do světnice.

"Ale já ho, lidičky, drobečeka, nesl jsem ho jako pírko," duse se, hrčel Sejko rs. "Je tomu nějakých čtrnáct dní, co jsem ho potkal, a to byl ještě jako římbuk — teď ho je trošíček, učiněný trošíček."

"Najednou začal chátrat —"

"Jo, jo, člověk se drží, ale najednou z ničeho nic ubývá —"

"Chodili jsme spolu za ženami, teď jsou tam všichni, jen já zůstal, spal Vích."

"Ale sáhnout na sebe v těchhle letech —"

"Staré hodiny také se zmotají —"

Ve světničce narovnávali mrtvého Jozu Dřínova, a po chvíli stará švadlena Filomena oblékala mu novou košili.

Manča sedíc u stolu, hlavu měla položenu na desce, opuchlé oči zavřeny, a hadra i hrud sebou prudce škubaly .....

V úterý večer Tonka Hovorkova přiběhla domů z továrny jako šplašena —

"Víte-li pak co je nového?" křičela ještě na prahu. "Najgebauer dal vypověď a zetra táhne do hor. "Jak pak bych do toho baráku šel, když táta na věky udělal ostudu, říká lidem. Inu, já jsem si vždycky myslila; že je to čistá duše! Chudák Manča, teď to má —"

* * *

Ačkaliv Dřínův Joza vlastní rukou na sebe sáhnul, pochovávali ho vedle nebožky ženy ——

"I vždyť to udělal už z nerozumu v neděli u mne byl, a viděl jsem, jak se mu tuhle hatí," ukazuja na čelo povídal pan farář, když Manča vyjednávala pohřeb.

Ta holka chodila jako stín a již ani neplakala.

Byl den jako na jaře. Slunce rozlévajíc celou houšť valem, střechy chalup i baráků byly již holé.

Když rakev, v níž zabeduěn byl Józa Dřínů, položili na trámce nade hrobem, všecek kraj byl pln slunečního jasu.

Dřínův shrbený baráček na kopečku koupal se v plné záři, bílé stěny jeho byly jako křídové a šedé střechy vystupovaly celé proudy modravé páry....

Hledají se: těžkně zmořeni, kteří by rádi stloustli, dostali chuť k jídlu, těšili se a občerstvujícího spánku a cítili, že každé vlákno a každé tkanivo v jejich těle je posilněno a občerstveno, aby počali léčiti se Dra Petra Hobokem. Hned ta první láhev uvede vas na cestu k uzdravení se a vy budete se divit, proč jste je už dříve neužívali. Pan J. H. Huntzinger z Lebanonu, Neb., v dopise o Hoboku praví mezi jiným "Nemohl jsem jíst, ani spát a trpěl jsem tolik, že jsem si přal smrt. Zkusil jsem na vase 25 liber. Pořád se říkalo: "Co bychom mu dali, aby jedl? Co užívám Vaše Hoboko, mluví se. "Kde vezme tolik, aby se nasytit?" Děkuji bohu, že jsem zvěděl o Hoboku, neboť nejen já nýbrž i ostatní lidé praví, že bych byl již mrtev, kdybych ho nebyl užíval.

Dra. Petra Hobok není žádným lékem lékárnickým, lze jej obdržeti pouze od zvláštních jednatelů nebo přímo od majitele, Dra. Petra Fahrneye, 112-114 So. Hoyne Av., Chicago, Ill.

"Ochotně odporučuji Severovy Prášky proti bolestem hlavy a neuralgii, které již po několik roků máme doma. Osvědčily se při každé příležitosti, neboť vždycky přinesly rychlou úlevu. Joe L. Faltejsek, Shiner, Tex"

"Račte přijati mé srdečné díky za svůj znamenitý lék. Strašně jsem byla pronásledována chorobou žaludeční a nemohla jsem nikde dojíti úlevy. Severův Životní Balsám mne však úplně uzdravil. Malvina Bachmajer, Robbins, O." Severův Životní Balsám působí jako všeobecný sflitel, upravuje stolici, vzmocňuje celé tělo a jest proto užitečným při každé skleslosti životních sil.

Mají na skladě

Pudek & Anderle a Jos. M. Korbel

Kdo?

chcete prodati nebo koupiti farmu nebo majetek v městě přihlaste se u mne. Peníze na pozemky půjčím vám tak levně, jako kterýkliv jiný jednatel. Za brzské a správné vyřízení všech záležitostí v mém oboru vždy ručím.

JOHN F. ŠPÍRK.

Zkuste dra. Kaye Renovator

Proti
nezáživnosti,
dyspepsii,
zácpě,
zašlemování jater
a vysílení

OSVĚŽI CELOU SOUSTAVU VAŠI

Čistí krev atd. Vysílený system obyčejně podléhá horečce a jiným chronickým nemocem.

Monmouth, Ill., 15. května 1901.

Pánové:— Trpěl jsem chronickou míškovinou po osm roků. Odjel jsem do Los Angeles, Cal., a zkusil jsm mnoho lékařů a čtyři specialisty, leč vše marně. Byl jsem naplněn kalomelem, zkoušel masáže a jiné léčení bez výsledku.

V r. 1897 přijel jsem do toho místa a opět hledal jsem pomoc u nejlepších lékařů. Byl jsem dispeptický, neměl jsem chuť k jídlu, žaludek mne zakysával, naplněn byv plyny, nervosní a slabý, strašnou bolest hlavy, unaven a k smrti zmalátněn. Ošklivý šlem a krev ze mne vycházely, dostavila se i srdeční nemoc a střeva vůbec nepracovala. Pravidelnou stolici neměl jsem po mnoho let až konečně počal jsem užívati dr. Kaye Renovator. Vaše kniha popisovala nemoc, jež mne trápila, leč lékaři nemohli nalézti pro ni žádného léku. V občanské válce trpěl jsem chronickým průjmem z čehož nastal gastrický katar. A tu mne jednou poradil kdos užívati dr. Kaye Renovator, což mne záhy úplně pozdravilo. Vzpomněl jsem si na to, objednal lék, řídil se dle návodu a záhy vrátilo se mne opět zdraví, za čež pouze Renovatoru dr. Kaye co děkovati mám a vřele jej doporučuji. Život má opět pro mne ceny.

V úctě GEO MANNON, 314 N. Main Str.

(Bylo by nám potěšením, kdybyste pánovi onomu dopsali.)

Popište důkladně svou nemoc a dr. Kay udělí vám radu darmo.

Dr. Kaye Renovator tabletky 25 a 50c. Lék $1 láhev.

Na prodej ve všech lékárnách nebo pošlete peníze a léky budou vám poslány vyplacené od

Dr. B. J. KAY Medical Co. Saratoga Syrings, N. Y.

Záducha vyhojena ZDARMA.

Asthmalene přináší okamžitou úlevu a jisté vyléčení ve všech případech.

ZDARMA NA POŽÁDÁNÍ POŠTOU.

Není přes Asthmalene. Přináší pomoci v nejhorších případech. Ji jakli jiné nevyhojilo.

Rev. C. F. Wells z Villa Ridge, Ill. praví: Láhev Asthmalene na zkoušku řádně jsem obdržel. Nemůžu vyslovit díky vám. Trpěl jsem záduchou a kření chorob u p deset roků. Nevěřil jsem více v uzdravení. Četl jsem Vaši oznámku, nevěřil jsem hned přece, však ku zkoušce jsm se odhodlal. K mému překvapení a radosti lék působil znamenitě. Pošlete mi další velkou láhev.

Chceme zaslati každému dávku na zkoušku Asthmalene jako panu Wellsovi. Pošleme ji poštou, úplně zdarma a vyplacenou každému, jenž lék požádá. Nechať případ jakýkoliv, Asthmalene vyléčí. Čím horší případ, tím radši posloužíme. Nectálejte, pište hned na:

Dr. TAFT BROS., MEDICINE CO.,
Na prodej u všech lékárníků. 79 East 130th St., N. Y. City.

ED. WYKOFF

..... a nejbohatší obchod .....

v nábytku

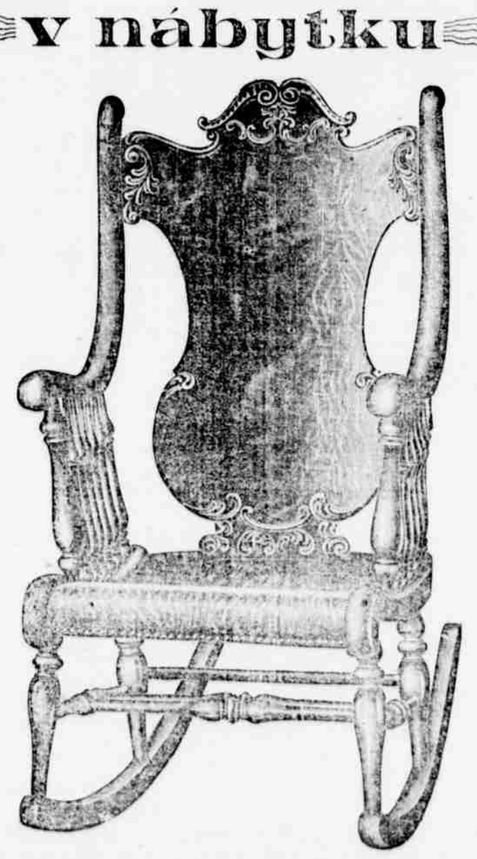

Krásné houpáky, nejepší to dárky posvícenské, vánoční a novoroční. Všechen jiný nábytek, skvostný v hojném výběru za ceny evné.

Pohřby vypravují se levně. Rakve za ceny nejnižší.

ED. WYKOFF

Ve Waldorfově budově ve Wilber.

Kodol

Dyspepsia Cure

Digests what you eat.

This preparation contains all of the digestants and digests all kinds of food. It gives instant relief and never fails to cure. It allows you to eat all the food you want. The most sensitive stomachs can take it. By its use many thousands of dyspepties have been cured after everything else failed. It prevents formation of gas on the stomach, relieving all distress after eating. Dieting unnecessary. Pleasant to take.

It can't help but do you good

Prepared only by E. C. DeWITT & Co., Chicago. The $1. bottle contains 2½ times the 50c. size.

PATENTS

promptly procured. OUR BOOKLET, which explains all necessary particulars, sent free on request. Book "How to obtain U. S. and Foreign Patents and Trade-Marks," FREE. Patent terms and rates offered to inventors. PATENT LAWYERS OF 25 YEARS' PRACTICE. 30,000 PATENTS PROCURED THROUGH THEM. All business confidential. Sound advice. Faithful service. Moderate charges.

Write to **C. A. SNOW & CO.**
PATENT LAWYERS,
Opp. U. S. Patent Office. WASHINGTON, D. C.

DR JOSEF ČERNÝ
český lékař
zahájil svou praksi zde a ordinuje lékárně Brtově. Office nad známý obchodem p. Červeného.